

3. Polsko-Ukraińskie Seminarium *Glacjal i peryglacjal Polesia Wołyńskiego* Szack, Ukraina, 11–15.09.2005

W dniach 11–15.09.2005 r. w Szacku (Ukraina) odbyło się seminarium pod tytułem *Glacjal i peryglacjal Polesia Wołyńskiego*. Było to już trzynaste seminarium dotyczące korelacji lessów i osadów glacialnych Polski i Ukrainy oraz trzecie z cyklu *Glacjal i peryglacjal...* Dedykowano je wybitnym badaczom Polesia Wołyńskiego — profesorom Pawłowi Tutkowskiemu i Edwardowi Rühle. Miejszem obrad była Stacja Naukowa Uniwersytetu Lwowskiego, malowniczo położona nad jeziorem Piaseczno. Komitet organizacyjny tworzyli: prof. Andrij Bogucki (Uniwersytet im. Iwana Franko we Lwowie), prof. Józef Wojtanowicz (Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej), prof. Włodzimierz Szełkopljas (Instytut Nauk Geologicznych Narodowej Akademii Nauk Ukrainy), prof. Maria Łanczont (UMCS), prof. Roman Chlebowski (Uniwersytet Warszawski), prof. Leszek Lindner (UW), dr Iwan Zaleskij (Równieńska Ekspedycja Geologiczna), dr Roman Dmytruk (Uniwersytet Lwowski) oraz dr Paweł Zieliński (UMCS).

Seminarium zgromadziło 55 uczestników z Polski, Ukrainy, Białorusi i Rosji. Program obejmował sesję referatową i terenową. Wśród referatów dominowała tematyka stratygrafii i palinostratygrafii plejstocenu Polesia Wołyńskiego oraz rzeźby podplejstocenijskiej tego obszaru. W tej

Zagadnienia palinostratygrafii utworów plejstocenijskich oraz stratygrafii opartej na analizie małżoraczków zaprezentowali białoruscy specjaliści w tych dziedzinach — J. Jełowiczowa i S. Zubowicz, a malakofaunę w utworach plejstocenijskich Polesia Wołyńskiego zaprezentowali R. Dmytruk i A. Jacyszyn.

W sesji referatowej prezentowano również zagadnienia morfolitogenezy plejstocenijskiej (m.in. W. Mozżerin z Uniwersytetu w Kazaniu), genezy jezior Polesia Wołyńskiego (J. Wojtanowicz), akumulacji osadów eolicznych (I. Zaleskij i P. Zieliński) oraz występowania pokładów bursztynu w osadach neoplejstocenijskich na Polesiu (W. Szełkopljas ze współpracownikami) i znalezisk rosomaka (M. Krajcarz z UW).

Podczas dwudniowej sesji terenowej prezentowane były trzy stanowiska. W pierwszym omawiane były zagadnienia warunków rozwoju i genezy jezior Okunin i Czerepacha (opracowane przez zespół R. Dobrowolskiego z UMCS). W stanowisku drugim (Kalinówka) i trzecim (Rostań) A. Bogucki i L. Lindner przedstawili problematykę pochodzenia i wieku osadów lodowcowych. Zagadnienia te wzbudziły żywe zainteresowanie i dyskusję uczestników seminarium.

Ryc. 1. Uczestnicy seminarium. Fot. P. Zieliński

tematyce wyróżniały się prezentacje przygotowane przez polsko-ukraiński zespół w składzie: R. Dobrowolski, S. Terpiłowski i I. Zaleskij (*Rzeźba podplejstocenijska Polesia Wołyńskiego*) oraz zespół polsko-ukraińsko-białoruski, do którego należeli: L. Lindner, A. Bogucki, R. Chlebowski, J. Jełowiczowa, J. Wojtanowicz i I. Zaleskij (*Zarys stratygrafii plejstocenu Polesia Wołyńskiego*).

Przekrój geologiczny utworów plejstocenijskich na obszarze między Morzem Bałtyckim a Morzem Czarnym i jego znaczenie dla poznania antropogenu Europy zaprezentował L. Lindner w imieniu zespołu autorskiego (A. Bogucki, P. Goźnik, L. Marks, M. Łanczont i J. Wojtanowicz).

Obok wspomnianych już autorów w seminarium wzięli również udział B. Nowaczyk, T. Zieliński i B. Gruszka (UAM), J. Nitychoruk (UW), C. Seul (Politechnika Szczecińska) oraz I.A. Pidek i P. Mroczek (UMCS).

Uczestnicy mieli także okazję poznać walory przyrodnicze Szackiego Parku Narodowego — zwłaszcza piękno jeziora Świtaż, a wieczorem, dzięki sprzyjającej, wrześnieowej aurze, sesja terenowa mogła zakończyć się ogniskiem, przy którym spontanicznie powstał i trwał do późnej nocy festiwal pieśni ukraińskiej, polskiej i rosyjskiej.

Irena A. Pidek & Paweł Zieliński